

— Πῶς φυσικώτατον! ἐφώνησεν ὁ Veit, φυσικώτατον! ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶναι τρομερόν! ὅποια κωμωδὸς αὐτὴ ἢ μικρά! ὅταν σκέπτομαι πῶς προσεποιεῖτο ὅτι μὲ ἀγαπᾷ! ὦ! αἱ γυναῖκες! αἱ γυναῖκες! ὅλοι αἱ αὐταὶ!.. Ἀλλὰ τὶ τὰ θέλεις αὐτὸ δὲν τὸ περίμενα ἀπὸ αὐτὴν!..

Ὁ Rex τὸν παρετῆρει ἐκπεπληγμένος, ἐνθυμούμενος τὰ δύο ἐκεῖνα δάκρυα, τὰ ὅποια τοῦ ἔμειναν εἰς τὴν μνήμην ἀνεξάληπτα ὥς ἡ ἐπούλωσις καυσήματος... Κατόπιν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν φιλοσοφίαν του καὶ γενόμενος πάλιν φιλόσοφος ἀνύψωσε τοὺς ὤμους του.

* *

Ἐμαθαν κατόπιν ὅτι ὁ Κόμης Cateck ἦτο τσεσαράκοντα ἐτῶν καὶ πλουσιώτατος· καὶ ὁ Veit de Cless ἐν τάξει νυμφευθεὶς τὴν ἀρχιδουκίσαν του σκέπτεται ἀκόμη καὶ σήμερον ὅτι ἡ Μαρία de Riven ἀναξίως ἐφάρθη πρὸς αὐτόν

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

Ν. ΦΑΛΗΡΕΥΣ

ΚΑΡΔΙΑ ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΤΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ARDEL (Συνέχ. σελ. 76 κ. ἐ.)

Σκεπτικιστής, πάντοτε σκεπτικιστής! μοῦ ἔλεγεν ὁ Νότερστωφ. Ἐκεῖνος δὲν εἶναι πράγματι καθόλου. Ἐχει μάλιστα γενναιοτάτην δόσιν εἰλικρινοῦς αἰσιοδοξίας, ἥτις τὸν κάμνει πρωτότυπον ἀληθινά, εἰς ἐποχὴν ὅπου πανταχόθεν πλημμυρίζει ἡ ἀπαισιοδοξία — καθὼς τὸ γνωρίζω καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. Καὶ ὥς ἐκ τούτου ἔχει κάποιον ἰδιαίτερον τρόπον νὰ κρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ γεγονότα, ὅστις προσδίδει ἀλησμόνητον γλυκύτητα εἰς τὴν συναναστροφὴν του.

Μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του ἡ ὑπόληψίς του εἶναι μεγάλη καὶ ἐκτὸς τούτου ἔχει μέγαν ἀριθμὸν θαυμαστῶν εἰς ὅλον τὸν γραμματισμένον κόσμον τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἀπολαμβάνει εἰς τὸ ἔπαχρον αὐτὴν τὴν διασημότητά του.

Ἐπὶ μίαν ὥραν, ὅταν τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης περιεπλεγμένη τὴν λίμνην, μοῦ ὠμίλει, μὲ τόνον ὕγειους καὶ ἀφελοῦς εὐθυμίας περὶ τῶν ἐπαίνων, εὐφημιῶν καὶ τιμῶν αἵτινες τοῦ ἐπιδαψιλεύονται καὶ ἐπρόσθεσε τέλος μὲ γέλωτα ὅστις δὲν ἀπέκρυπτε τὸ εἰλικρινὲς τῆς σκέψεώς του:

— Περιπαίζετε με ὅσον θέλετε, ἀγαπητέ μου· ἐγὼ δὲν τὰ περιφρονῶ αὐτὰ ὅπως σεῖς· ὁμολογῶ ταπεινότητα πῶς ἀγαπῶ τὴν δόξαν· ἄλλως τε ἔχω γυναῖκα ποὺ τὴν λατρεῖ· καὶ διὰ μόνον αὐτὴν θὰ ἤμουν εὐτυχὴς νὰ τὴν ἔχω!

Πολὺ λαμπρὸν τοῦτο καὶ ἐξόχως ἀρμόζον εἰς σύζυγον... καὶ τίποτε δὲν ἔχω ν' ἀντιτάξω εἰς αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν καταφρονῶ πραγματικῶς, καθὼς εἶπε. Ἄλλοτε ὠνειρεύθην καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ταύτην ποὺ κατέχω σήμερον... Τὴν ὠνειρεύθην ὅταν ἤμουν νεώτατος καὶ τὴν ἤθελα, ὅπως ὁ Νότερστωφ, διὰ τὴν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐπόθεισα νὰ ἴδω φέρουσαν τ' ὄνομά μου... Ἀφοῦ τὴν ἀπέκτησα τὴν ἀγάπησα πικροχόλως ἐπειδὴ μ' ἐξεδίκαίτο τρόπῳ τινι· μ' ἀνέβασεν ἐπὶ τῆς βαθμίδος ἐκείνης ἡ ὁποία καὶ μόνον ἦτον ἱκανὴ νὰ σαγηνεύσῃ τὴν ὥραιν καὶ φιλόδοξον ἐξαδέλφην μου. Τώρα δὲν τὴν ἀγαπῶ, μοῦ εἶναι ἀδιάφορος· τόσο φροντίζω δι' αὐτὴν ὅσον καὶ διὰ τοῦ τσιγάρου μου τὴν στάκτην ποὺ τινάζω ἀδια-

φόρως κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν στιγμὴν ποῦ μ' ὁμιλεῖ ὁ Νότερστωφ διὰ τὴν δόξαν... — τοῦτο χωρὶς ἄλλο ἐπειδὴ τὴν κατέχω ἐξ ὀλοκλήρου· πολὺ πιθανὸν νὰ τὴν ἐξετίμων περισσύτερον ἂν μὲ διέφευγε.

Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ μὲ γελοῦν φανταστικαὶ αὐταπάται. Μετὰ πενήντα ἢ ἐξήντα ἔτη, τὰ ἔργα μου τόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος περιζήτητα (ἐπειδὴ ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν παρούσαν τῶν πνευμάτων κατὰστασιν) θὰ φαίνονται γράμμα νεκρὸν εἰς τὴν νέαν γενεάν, ἥτις θὰ τὰ περιβάλλει μ' ἐκείνον μόνον τὸν ὅποιον καὶ μεῖς τότε τιμῶμεν τοὺς προκατόχους μας ἂν κ' ἐπέραιεν ἡ μόδα των... Θὰ εἶμαι πλέον ὄνομα πάροχον ἀνίας εἰς τὰ μαθητάρια τῶν λυκείων μας, καὶ ἴσως ἀκόμη τὸ πολὺ διεγείρον τὴν περιέργειαν πνευμάτων, τὰ ὅποια θὰ ζητοῦν νὰ μάθουν ἀπ' αὐτὰ τὴν πνευματικὴν κατὰστασιν ἐποχῆς παρελθούσης... Ἴσως τινὲς καὶ αὐτὸ τὸ νομίζουν πολὺ. Καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο καλύτερον παρὰ νὰ ἐπαναλάβω τοὺς ἀπελπισμένους λόγους τοῦ μεγάλου ἀπαισιοδόξου τῆς Γραφῆς: «Ματαιότητος ματαιότητων...»

16 Μαΐου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπέστρεφα, τὸ λεωφορεῖον τοῦ ξενοδοχείου ἀπεβίβαζε πλῆθος ταξιδιωτῶν. Καὶ πρὶν ἀκόμη δυνηθῶ νὰ διακρίνω τοὺς νεοελθόντας ἤκουσα ἔμπροσθεν τοῦ προδρόμου ἤχον εὐθύμων φωνῶν, νεανικῶν γελώτων, καὶ πρὸς μεγίστην μου ἐκπλήξιν παρετήρησα, πλησιάζων, ἐπὶ τῆς πρώτης βαθμίδος τῆς σκάλας καὶ πλησίον τῆς μίσης Enid, τὴν νεαρὰν συνοδοιπόρον μου συνοδευομένην ὑπὸ τῆς θείας της καὶ τῆς σεβασμίας τροφοῦ της, ἡ ὅποια, ἐνῶ τὴν παρετῆρει, εἶχεν ἀληθινὰ ὀφθαλμοὺς πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου ζώου.

Ἐκείνη καὶ ἡ μίς Enid ἔμοιαζαν νὰ εἶναι φίλοι κάλισται, διότι, ἂν καὶ ἐφαίνετο πῶς ἔβλεπε τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἀποσκευῶν της στοιβασμένων ἐπὶ τοῦ λεωφορείου, ἐξηκολούθουν νὰ φλυαροῦν χωρὶς διακοπὴν συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως ἀντηλλάσσοντο μεταξὺ των ἐπιφωνήσεις, θορυβώδεις γέλωτες ἐξέσπανον, καὶ βροχηθὸν προεχόνοντο φιλήματα ἐκατέρωθεν, τόσον ταχέως ἐπιστρεφόμενα ὅσον καὶ ἐδίδοντο· καὶ τὰ ἐρωτήματα κ' αἱ ἀπαντήσεις διεσταυρώνοντο μετὰ θαυμαστῆς ἐτοιμότητος, ἀγγλιστί, τοῦθ' ὅπερ προσέδιδεν εἰς τοὺς λόγους των τὴν ἡχορὰν εὐκρίνειαν κελαιδισμού ἢ φιλοσβίματος.

Ἡ μίς Λίλλιας μ' ἀνεγνώρισεν· δὲν μοῦ διέφυγεν ἀδιόρατός τις λάμψις, ἥτις διέδραμε τοὺς ὀφθαλμοὺς της, καὶ ἐφάρθημεν πρὸς ἀλλήλους μετ' εὐγενείας πληρεστάτης· τὴν ἐχαίρετῃς, καὶ μ' ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν μ' ἐλαφρὰν τῆς κεφαλῆς κίνησιν ἀψόγου ἐντελείας, γεμάτη μ' ὑπερήφανον χάριν καὶ ἐπέρασεν ἀπ' ἐμπρὸς μου στηριζομένη ὀκνηρῶς ἐπὶ τοῦ βραχίονος τῆς φίλης της...

Καὶ τότε θὰ μείνῃ ἄρα γε ἐδῶ, εἰς τὸ Vevey; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν τὸ πλῆθος τῶν ἀποσκευῶν της σημαίνει τοιοῦτόν τι, θὰ παραμείνω κ' ἐγώ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Λωζάνης παρετήρησα ἐπίσης γύρω της ὁμοίαν ἀφθονίαν... θὰ μ' ἄρεσε νὰ ἔμενεν ἐδῶ μερικὸν καιρὸν. Ὁ πτωχὸς μου ὁ ἐγκέφαλος, αἰωνίως ἀπησχολημένος μὲ τὴν ψυχολογίαν, ἐλπίζει νὰ εὕρῃ ὕλην παρατηρήσεων... θ' ἀποβῇ ἴσως δι' ἐμὲ ἡ πεταλοῦδα ἐκείνη ποῦ θ' ἀνατάμω... καὶ διατὶ ὅχι;.. ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἐγγχείρησις θὰ διεξαχθῇ χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ ἐκείνη καὶ θὰ γνωρίσω πιθανὸν ἐπακριβῶς καρδίαν νεάνιδος...

17 Μαΐου.

Ἡ τύχη χωρὶς ἄλλο μοῦ φέρεται εὐμενέστατα. Ἡ μίς Λίλλιαν θὰ παραμείνῃ εἰς τὸ Vevey ἕνα μῆνα, ἴσως ἐξ ἐβδομάδης ἢ καὶ παραπάνω, ἀναλόγως ποῦ θὰ ἐπέλθῃ ἀργὰ ἢ

γρήγορα ἡ περίοδος τῶν θερινῶν καυμάτων, ὅπως μοῦ εἶπεν ἡ Κα Νότερστωφ, ἡ ὁποία ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι πάντα καλῶς πληροφορημένη· χάρις εἰς τὴν ἐπαγωγὸν γοητείαν τῆς φυλῆς της κατέκτησεν τάχιστα τὴν συμπάθειαν τῶν Κων Lyrton καὶ εἶναι, ἐκτὸς τούτου, πάντοτε πρόθυμος ν' ἀκούῃ τὰς διηγήσεις τῆς λάλου Enid. Μὲ τὸν διασκεδαστικώτερον τρόπον ἤρχισε νὰ ξεφουρνίξῃ, εἰς τὸν σύζυγόν της κ' ἐμὲ λεπτομερείας, χωρὶς νὰ τὰς ζητοῦμεν, περὶ τῶν νεοελθόντων. ὁ Νότερστωφ ἐνυμφεῖθαι ἀληθινὸν πρακτορεῖον! . . .

Χάρις εἰς ἐξαίρετους της ἐκδουλεύσεις ἔμαθα, θέλοντας καὶ μὴ, ὅτι ἡ μίς Ἀγγλιαν εἶναι ὀρφανὴ καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐγκαταλείπει τὴν θείαν της, λαίδυ "Εβανς, ἥτις διαμιοῖζεται μ' αὐτὴν τὸν βίον της εἴτε εἰς τὸ μέγαρόν της ἐν Κορνούλλῃ, εἴτε εἰς τοὺς διαφόρους της σταθμούς, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μακροῦς, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπίσης γνωρίζω τώρα ὅτι ἡ σεβασμια ἀκόλουθος εἶναι ἡ τροφὸς ποὺ ἀνέθρεψε τὴν μίς Ἀγγλιαν καὶ τῆς εἶναι πάντ' ἀφοσιωμένη ψυχῇ καὶ σώματι, ἔτοιμη νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὰς ἐλαχίστας ἰδιοτροπίας της. . . Καὶ τέλος—συμπέρασμα λίαν πολύτιμον δι' ἐμὲ — ἡ λαίδυ "Εβανς συνδέεται στενώτατα μετὰ τῆς Κας Crouville, κ' ὑπάρχει ἐπομένως μεγάλῃ πιθανότης νὰ τὸν συναντῶ συχνότατα ἐκεῖ, καὶ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ συστηθῶ ἐπισήμως, διὰ νὰ τὴν σπουδάσω καλύτερα.

Ἡ Κα Crouville εἶναι πράγματι πρωτοτυποτάτη γυναίκα. Ὑπὸ φυσικὴν ἐποψίν ἡ πλειοπότης τὴν κρίνει, καὶ χωρὶς ἀντιρρήσεις ἐλευθέρως ἀσχημον. Καὶ ὁμως. . . Τ' ἀκανόνιστα χαρακτηριστικά της ἔχουν ἀρρενωπὴν καὶ ἀνώμαλον τραχύτητα, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ της, οἱ μικκύλοι, ἔχουν σπιθοβόλον ζωηρότητα, οἱ ὀδόντες της εἶναι θαυμάσιοι καὶ τὸ στόμα της μὲ τὰ εὐτροφα χεῖλη του πνευματωδέστατον. Ὑπάρχει ἄπειρος εὐφυΐα εἰς τὴν τραχεῖαν αὐτὴν καὶ ἰδιότροπον γυναίκα τῆς ὁποίας ἡ ἐνεργητικότης, τροφὴν πάντοτε ζητοῦσα, ἐξωτερικεύεται δι' ἔργων καλλιτεχνικῶν καὶ φιλολογικῶν ἀληθμονήτου ἰδιοφυΐας· εἰς τὰς ἐκθέσεις μ' ἀγαλλμάτια ἐξειργασμένα τολμηρότατα μετὰ σκαίᾳς ἀδεξιότητος ἐπίσης μὲ εἰκόνας ποὺ προξενοῦν ἐντύπωσιν. Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ μὲ μυθιστορήματα, διηγήματα, ἄρθρα παντοῖα ἐμπνεόμενα ἀπὸ φαντασίαν ὑπερεκχειλ ζουσαν πρωτότυπον. Πιστεύω ὅτι ἡ Κα de Crouville ἔχει τόσους ἐχθροὺς ὅσους καὶ φίλους διότι, ἂν καὶ εἶναι πράγματι ἀγαθωτάτη, ἔχει ἐνίοτε κατὰ δηκτικὰς λέξεις. "Ἄλλως τε ἀγαπᾷ τοὺς φίλους της κατὰ τρόπον δικαιοῦντα τὴν περίφημον ἐκείνην εὐχὴν «Φύλαττέ με. Κύριε, ἀπὸ τοὺς φίλους μου, μὲ τοὺς ἐχθροὺς μου, κάνω ἐγὼ καλὰ.

Ἡ παράδοξος αὕτη γυναίκα κατέχει ἐν ἀπὸ τὰ πλέον εὐχάριστα σαλόνια τὰ ὁποία δύναται κανεὶς νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ὅπου ὑποδέχεται μετὰ διακρίσεως καταπληκτικῆς, ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν θερμὴν καὶ πυρετώδη ἰδιοσυγκρασίαν της. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν βοηθεῖ πολὺ πρὸς τοῦτο ὁ σύζυγός της, ὁ βαρόνος. Ἄνθρωπος ξηρὸς καὶ ἰσχνός, μ' ἀβρότητα συμπεριφορᾶς ἄλλων χρόνων, λεπτότητος πνεύματος σπανίας καὶ τὸ ὁποῖον λατρεῖ ἐκείνη καθ' ὃν τρόπον θὰ τὸ ἔκαμνε ἡ πρώτη τυχοῦσα νοικοκυροῦλα· ἴσως διότι, ἡρέμου καὶ ὁμαλοῦ χαρακτῆρος, δὲν τῆς ὁμοιάζε σὲ τίποτε.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς ποὺ κάθεται εἰς τὸ Vevey ἡ ἑπαυλὶς του εἶναι τὸ κέντρον τῆς συνανθρωπίσεως τῆς ἐκλεκτοτέρας κοσμοπολίτιδος τάξεως. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα θὰ δώσῃ garden—party εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον κ' ἐγὼ προσκλητήριον. Ἄν καὶ ἀποφασισμένος ν' ἀποφύγω τὴν κοινωνικὴν τύρβην, θὰ πᾶγω ὁμως νὰ περάσω ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ Cytise, βέβαιος ὅτι δὲν θὰ εὕρω τοῦλάχιστον κοινὸν καὶ τετριμμένον κόσμον. (Ἔπεται συνέχεια.)